

tingeret, atramen in omnibus illesus per-
manebat. Nam etiam oculos illesos in-
tegrisque servabat, recteque cernentes.
Et ne singula confectemur; cunctis, qui ci-
bis variis, & lavacris, diversisque vesti-
mentis utuntur, ipse multo illustrior appa-
rebat, ac clarior, & ad fortitudinem ala-
rior. At nos, quae corpus molliter foveant,
nobiscum excogitantes, distrahimur
atque effertur; non considerantes, quam
acres adversarios habeamus. Unde & ipsi
hostes tantam nostram cernentes segnitiam,
promptius animosiusque adversum nos insur-
gunt, impudicitia nos jaculis semper tran-
sfigentes. Attendamus igitur nobis ipsis, ut
Dominus illorum in nos destruat infidias.
Haec autem dico, fratres, non quasi vite
puritate ego conspicuus sim; nam si Dominus
mea revelet peccata, antequam in supplicium
mittar, pudor atque confusio operum meo-
rum, tormenti pars mihi erit. Sed ista a me
sint dicta per gratiam Domini, ut dum vos
boni consilii commoda capitis, ego quo-
que vilis & abjectus saluberrimi consilii mei
mercedem referam. Quemadmodum enim
qui ad animarum everfionem cohortationi-
bus utitur, perditionis earum atque exitii
particeps erit: sic & qui ad vite morumque
emendationem suis consiliis est auctor, opti-
mam mercedem a Domino consequetur,
si & ipse ab inutilibus deinceps recesserit.
Quodsi cum fratre amicitiam habeas, teque
conscientia tua arguat, quasi ex ejusmodi
coniunctione detrimentum animae sustineas;
te ipsum ab eo separa. Dixit enim quidam
Sanctorum: Cum omnibus caritatem habe,
ab omnibus absterne. Haec autem dico, car-
issime, non ut homines oderis, sed pec-
catum averferis. Scriptum est enim: Si
cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam
habemus ad Deum, ut quicquid petierimus,
accipiamus ab eo: quoniam mandata ejus
custodimus, & ea quae sunt placita coram
eo, facimus. Si vero reprehenderit nos cor
nostrum, major est Deus corde nostro, &
novit omnia.

1. Joan. 3.

Gal. 1.

Frater fratri hortator erat in iis,
quae ad Deum pertinent. Pereunte au-
tem altero, dixit qui hortabatur ad eum:
Ecce fratrem hunc admoneo, & me au-
dire renuit. Cui ille respondit: Te de-
bet audire; da veniam. Te enim audi-
re, honestum illi est; & audita agere,
jucundum. At ille: nequaquam: nisi
enim compererit, secundum Deum esse
quae dico, ne me audiat: neque me so-
lum, sed ne Prophetam quidem, si prae-
ter Dei voluntatem consilium dederit. Ait
enim Apostolus: Et si nos, aut Angelus de
caelo

υδατι, και ημεις εν πασι διεμεινεν αβλαβης.
και γαρ και τας οφθαλμους ασιεις και ολοκλη-
ροις εχκε, βλεποντας καταλας. Και ινα μη
καθ' εν λεγωμεν. παντων τ' εν τροικληη τροφη
και λυτροις, και μεταφοροις ενδυμασι χρωματις, και
φαιδρύτερος μηλλον αυτες εφαινετο, και σωθης ισχυν
σολυμότερος. Ημεις δ' εν τω χρωματι το σωμα
επινοηντες εν εαυτοις, μεταωκουμεδα, μη εννοη-
τες οίςς τωρις αντιδίοις εχομεν. υδεν και αυτοι
οι ανηπαλοι, οραντες ημην τ' προσωπι αφοροδισιν,
σφοθυμότεροι καδισαυ) καθ' ημην, καταπαδοντες
ημεις αι πας τ' ασελγεις βελεσι. Προχρωμα
ου εαυτοις, οπως ο Κυριος καταργηση αυτων
πας καθ' ημην επιβελας. Ταυτα δε φημι, αδελ-
φοι, εχ ως βιον καθαρον εκκτηπιμος. εν γαρ
δουκαλυφη Κυριος πας εμεις αμυρτιας, σωθ' ε
σολυπεμφοδισι με εις κολασιν, η αρχωη παδι
εργων μω, μερος κολασεις μοι χηποσεται. Αλλα
ταυτα ερηνηται υα' εμω μετα τ' ε Κυρις χαλει-
πος, οπως ημην ωφελωμεν μετα τ' αγαθης συμ-
βελιας, αυτος ο απελις μηδον τυχω τ' εμεις
αγαθης συμβελιας. καδαπερ γδ ο σφοτρεπο-
μωες επι κατασροφη ψυχων, απωλειας και ολε-
θρου μεειδα θρηση, υτω και επι διορδωση συμ-
βελων μεειδα αγαθων θρη σωθ' Κυριος, εν
δουκαλη και αυτος ε λοιπε δαπο τ' αναφελον. Εαν
αχης φιλιαν με αδελφω, και το συνειδος ου κα-
ταργη σε, ως βλαβος ψυχων λωπιδων δια πας
σωμαφειας, εκωλον σεαυτον ατω αυτη. Ειρημη
γδ ως τ' αγιων, Μετα παντων αγαπιω, δαπο
παντων απεχου. Ταυτα δε φημι, αγαπητη,
εχ ινα ανθρωποις μισησης, αλλα τ' αμυρτιαν.
Γεγρασηαι γδ, Εαν η καρδια ημην μη καταργι-
νωσκη ημην, ταρησσαν εχομεν σωθ' τ' Θεον,
ινα ο εαν εγμεειδα, λαμβανωμεν παρ' αυτη,
ετι πας εντολας αυτη προεμεν, και πας αρετα ενω-
πιον αυτη ποιουμεν. εναν δε η καρδια ημην κα-
ταργινωσκη ημην, μειζων εστιν ο Θεος τ' καρδιας
ημην, και γινωσκει παντα.

Αδελφος αδελφον προηει εις τα χρι Θεον,
σπειοντος η επιρη, εση ο σολυκαλω σωθ' αυ-
τον. Γδ ε σολυκαλω τ' αδελφον, και ε βελεταγ
μω ακειν. ο η αποκειδη, ιφειλει ου ακουσαι,
συγχωρησον. σωθ' σε γδ και ακουσαι καλον, και
τοιπασα χαρα εστι. ο η εση, εχ υτω, εν δου-
μιωση οτι ου εστι χρι Θεον, μη μω αυωση
ε μονον η εμω, αλλα μηδε Προφητου, εναν πα-
ρα το θελημα ε Θεω συμβελωει. λεγη γδ ο
Αποστολος, Εαν και ημεις, η ανγκλος εε ερα-
18